

Sygn. akt VP 285/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

11 października 2019 roku

Sąd Rejonowy / Okręgowy w Rybniku V Wydział

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Wiesław Jakubiec

Sędziowie

Ławnicy:

Protokolant: sekr. sądowy Izabela Niedobecka-Kępa

przy udziale ./.

po rozpoznaniu 11 października 2019 roku w Rybniku

sprawy z powództwa K. J.

przeciwko Spółce (...) S.A. w B.

o podwyższenie renty wyrównawczej

1. zasądza od Spółki (...) w B. na rzecz K. J. kwotę 44.862,31 zł netto (czterdzieści cztery tysiące osiemset sześćdziesiąt dwa złote 31/100) tytułem skapitalizowanej renty wyrównawczej za okres od 1 lutego 2014 r. do 31 grudnia 2018 r. z odsetkami ustawowymi (a od 1.01.2016 r. z odsetkami ustawowymi za opóźnienie) od kwot:

- a. 28,14 zł od 12.03.2014 r.
- b. 77,27 zł od 12.04.2014 r.
- c. 222,04 zł od 12.05.2014 r.
- d. 32,95 zł od 12.06.2014 r.
- e. 2,71 zł od 12.08.2014 r.
- f. 5,48 zł od 12.09.2014 r.
- g. 123,31 od 12.11.2014 r.
- h. 2.693,99 zł od 1.12.2014 r.
- i. 3.682,06 zł od 4.12.2014 r.
- j. 3.888,76 zł od 1.07.2015 r.
- k. 293,56 zł od 12.02.2015 r.

l. 284,71 zł od 12.04.2015 r.
m. 114,43 zł od 12.05.2015 r.
n. 208,07 zł od 12.06.2015 r.
o. 255,84 zł od 12.07.2015 r.
p. 242,23 zł od 12.08.2015 r.
q. 95,28 zł od 12.09.2015 r.
r. 65,38 zł od 12.10.2015 r.
s. 169,87 zł od 12.11.2015 r.
t. 259,98 zł od 12.12.2015 r.
u. 1.501,80 zł od 1.12.2015 r.
v. 3.795,24 zł od 4.12.2015 r.
w. 3.765,09 zł od 1.07.2016 r.
x. 64,21 zł od 12.03.2016 r.
y. 187,94 zł od 12.04.2016 r.
z. 546,91 zł od 12.05.2016 r.
aa. 25,34 zł od 12.06.2016 r.
bb. 67,63 zł od 12.07.2016 r.
cc. 135,72 zł od 12.08.2016 r.
dd. 220,98 zł od 12.09.2016r.
ee. 4,76 zł od 12.10.2016r.
ff. 183,95 zł od 12.11.2016 r.
gg. 97,29 zł od 12.12.2016 r.
hh. 1.001,43 zł od 1.12.2016 r.
ii. 3862,14 zł od 4.12.2016 r.
jj. 215 zł od 12.02.2017
kk. 336,29 zł od 12.04.2017 r.
ll. 120,36 zł od 12.06.2017 r.
mm. 197,74 zł od 12.11.2017 r.
nn. 716,03 zł od 12.12.2017 r.

oo. 71,78 zł od 12.01.2018 r.
pp. 1.502,12 zł od 1.12.2017r.
qq. 3.823, 21 zł od 2.12.2017 r.
rr. 716,85 zł od 15.02.2018 r.
ss. 85,27 zł od 12.02.2018 r.
tt. 92,95 zł od 12.03.2018 r.
uu. 73, 41 zł od 12.04.2018 r.
vv. 149,73 zł od 12.05.2018r.
ww. 145,64 zł od 12.06.2018 r.
xx. 127,14 zł od 12.07.2018 r.
yy. 616,97 zł od 12.08.2018 r.
zz. 447,59 zł od 12.09.2018 r.
aaa. 240,89 zł od 12.10.2018 r.
bbb. 801,21 zł od 12.11.2018 r.
ccc. 903, 77 zł od 12.12.2018 r.
ddd. 1.261,24 zł od 1.01.2019 r.
eee. 1.132, 09 zł od 1.12.2018r.
fff. 3.965,69 zł od 4.12.2018r.

2. zasądza od Spółki (...) w B. na rzecz K. J. kwotę 8.040,52 zł netto (osiem tysięcy czterdzieści złotych 52/100) tytułem nagrody jubileuszowej za 45 lat pracy z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 5 września 2018 roku,

3. zasądza od Spółki (...) w B. na rzecz K. J. od 1.01.2019 r. tytułem bieżącej renty wyrównawczej kwotę 570 zł netto (pięćset siedemdziesiąt złotych) płatną do 11 każdego kolejnego miesiąca z odsetkami ustawowymi za opóźnienia w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, w miejsce dotychczas renty wyrównawczej w wysokości 167,61 zł wypłacanej na podstawie wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku z 4.06.2009 r. sygn. akt IX P 13/04,

4. oddała powództwo w pozostałym zakresie,

5. odstępuje od obciążania stron kosztami postępowania.

sygn. akt **VP 285/17**

UZASADNIENIE

Powód K. J. wniósł przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w K. Zakład (...) pozew o zasądzenie 1100 zł tytułem bieżącej renty wyrównawczej do dnia 10 - tego każdego miesiąca począwszy od 1.02.2014 r. (w miejsce renty wyrównawczej zasądzonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Gliwicach Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku IX Wydział

Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 4 czerwca 2009 roku, sygn. akt IX P 13/04 w kwocie po 167,61 zł); nadto zasądzenie: 3500 zł tytułem nagrody barbórkowej za rok 2013 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 2 grudnia 2013 roku; 3500 zł tytułem „14-tej pensji” za rok 2013 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1 stycznia 2014 roku; 500 zł tytułem dofinansowania „wczasów pod gruszą” za rok 2013 wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 31 grudnia 2013 roku; 4000 zł tytułem nagrody barbórkowej za rok 2014 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 2 grudnia 2014 roku; 4000 zł tytułem „14-tej pensji” za rok 2014 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1 stycznia 2015 roku; 4000 zł tytułem nagrody barbórkowej za rok 2015 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 2 grudnia 2015 roku; 4000 zł tytułem „14-tej pensji” za rok 2015 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1 stycznia 2016 roku; 4000 zł tytułem nagrody barbórkowej za rok 2016 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 2 grudnia 2016 roku; po 500 zł tytułem dofinansowania „wczasów pod gruszą” za rok 2014, 2015 i 2016 wraz z ustawowymi odsetkami;

W uzasadnieniu powód wskazał, iż był zatrudniony u pozwanej, lecz w dniu 12 lutego 2001 roku uległ wypadkowi przy pracy, wskutek którego stał się niezdolny do pracy. Podniósł, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych od 1.02.2014 r. uznał powoda za częściowo niezdolnego do pracy i przyznał mu na tej podstawie rentę. Dodał, że z posiadanych przez niego informacji wynika, że pracownik porównawczy osiąga dochód 3.150 netto, a zatem wysokość renty wyrównawczej winna mu zostać podwyższona. Powód wskazał, że z opinii sądowno-lekarskich (z innych postępowań jakie toczył przed sądami) wynika, że jest osobą całkowicie niezdolną do pracy.

Pozwana w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Podniosła zarzut powagi rzeczy osądzonej wskazując, że w prawomocnie zakończonych sprawie o sygn. VP 288/13 toczącej się przed tut. Sądem powód podnosił już roszczenia o nagrody z okazji dnia górnika i nagrody rocznej za 2013 r. oraz o dofinansowanie wypoczynku za 2013 r.. Pozwana wskazała, iż od dnia wydania ww. wyroku nie zaszły żadne okoliczności uzasadniające zmianę wysokości zasądzonej renty wyrównawczej. Powód nie wykazał aby nie mógł podjąć zatrudnienia będąc jedynie częściowo niezdolny do pracy.

W związku z przejściem części majątku spółki (...) SA w K. wynikającym z podziału, stroną postępowania w sprawie stała się Spółka (...).

W piśmie z dnia 17.05.2017 r. powód wniósł o uwzględnienie przy wyliczeniu mu renty wyrównawczej wartości posiłków profilaktycznych, w piśmie z dnia 16.06.2017 r. powód rozszerzył powództwo - żądając zasądzenia nagrody jubileuszowej za 40 lat pracy, a w kolejnym piśmie z dnia 18.09.2017 r. wniósł o zasądzenie nagrody jubileuszowej za 45 lat pracy.

Powód w piśmie z dnia 15.04.2019 r. zmodyfikował roszczenie żądając wypłaty renty bieżącej od 1.01.2019 r. w wysokości 2.146,44 zł.

W piśmie z dnia 7.06.2019 r. powód zażądał zasądzenia od pozwanej łącznie kwoty 142 715 zł, na którą składała się skapitalizowana renta wyrównawcza za okres 1.02.2014 r. do 30.06.2019 r.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 12.02.2001 r. powód K. J. uległ w czasie pracy u poprzedniczki prawnej pozwanej wypadkowi (ustalenie wypadku - wyrok Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim z 10.10.2002 r. sygn. IV P 427/01).

Wyrokiem z dnia 4.06.2009r. Sąd Okręgowy w Gliwicach Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku IX Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych (sygn. akt IX P 13/04) zasądził na rzecz powoda K. J. od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w K. Oddział (...) w R. tytułem bieżącej renty wyrównawczej kwotę 167,61 zł netto miesięcznie począwszy od 1 lutego 2009 roku płatną do dnia 11 każdego kolejnego miesiąca z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat (pkt III). W uzasadnieniu wyroku Sąd Okręgowy stanął na stanowisku, iż w sytuacji gdy wypadek przy pracy nie spowodował całkowitej niezdolności do pracy i uszkodzony ma ograniczoną zdolność zarobkowania, podstawę ustalenia renty wyrównawczej winna stanowić wysokość spodziewanego wynagrodzenia pomniejszona

o wynagrodzenie, które pracownik może uzyskać wykorzystując tę ograniczoną zdolność do pracy, bez względu na sytuację na rynku pracy. W konsekwencji, renta wyrównawcza przyznana powodowi została obniżona o kwotę minimalnego wynagrodzenia netto. Jednocześnie, Sąd Okręgowy podkreślił, iż powód winien posiadać świadomość obowiązku podjęcia pracy od dnia 18 października 2005 roku, tj. od dnia wydania wyroku ustalającego prawo powoda do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Od tej chwili powód winien podjąć działania w celu zmniejszenia powstałej w jego majątku szkody polegającej na niemożności kontynuowania pracy u pozwanej na dotychczasowych zasadach, a przez to niemożności osiągnięcia wynagrodzenia w dotychczasowej wysokości. Na skutek oddalenia apelacji pozwanej powyższy wyrok stał się prawomocny z dniem 27 listopada 2009 roku.

Decyzją z dnia 6.12.2010r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R., znak (...) odmówił powodowi prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy uznając brak niezdolności do pracy w związku z wypadkiem. Wyrokiem z dnia 5.02.2013r. Sąd Okręgowy w Gliwicach Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku IX Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zmienił ww. decyzję w ten sposób, że przyznał powodowi prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 12.02.2001r. na okres od 1.09.2010 r. do 31.01.2014r. (pkt 1). W wyniku oddalenia apelacji powoda powyższy wyrok stał się prawomocny z dniem 18.02.2014r. Decyzją z dnia 25.02.2014 r. znak (...) ZUS O. w R. przyznał powodowi prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy w wysokości 1181, 77 zł.

Powiatowy Zespół ds. Orzekania o Niepełnosprawności orzeczeniem z dnia 9.12.2014 r. zaliczył powoda do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności na okres do 31.12.2017 r. , z symbolami (...), (...).

Wyrokiem z dnia 2.02.2011 r. Sąd Rejonowy w Rybniku (sygn. VP 641/09) zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 3813, 07 zł tytułem nagrody jubileuszowej za 35 lat pracy

Urzędy Pracy w R., J., Ż. oraz W. dysponują ofertami pracy dla osób z orzeczeniem o stopniu niepełnosprawności i częściowo niezdolnymi do pracy .

W piśmie z dnia 29.07.2016 r. powód wezwał pozwaną do wypłacenia mu od 1.02.2014 r. renty w wysokości 1100 zł, oraz świadczenie barbońkowe i 14-stą pensję za 2014 r. i 2015 r., a także dofinansowanie pomocy szkolnej dla syna A. i dofinansowanie „wczasów pod gruszą” za lata 2014-2016 po 500 zł.

Ugodą pozasądową z dnia 7.09.2016 r. pozwana zgodziła się zapłacić powodowi 424 zł tytułem jednorazowego dodatku na zakup pomocy naukowych dla dziecka powoda oraz 384 zł tytułem ekwiwalentu w związku ze zwrotem kosztów przejazdu urlopowego za lata 2014-2016.

W poszczególnych latach powód osiągał dochód z tytułu emerytur i rent krajowych w następujących wysokościach: (...) – za rok 2014, (...)– za rok 2015, (...) – za rok 2016, (...) – za rok 2017.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. wypłacił powodowi do 1.02. do 30.03. 2014 r. świadczenie wyrównawcze w wysokości (...); od 1.04.2014 do 31.01.2015 r. świadczenie w wysokości (...); od 1.02 do 30.04.2015 r. świadczenie wyrównawcze (...) od 1.05.2015 r. do 28.02.2016 r. (...) od 1 do 31.03.2016 (...) od 1.04. do 31.05.2016 r. (...) od 1.02.2014 r. do 31.05.2016 r. wyrównanie (...)od 1.072016 do 28.02.2017 r. (...) od 1.03. 2017 do 28.02.2018 r. (...) od 1.03.2018 r. do 28.02.2019 r.(...)

W okresie od lutego 2018 roku do grudnia 2018 roku powód otrzymał od pozwanej rentę wyrównawczą w łącznej kwocie (...)netto.

Pracownikami porównywalnymi dla powoda byli J. M./P. S., E. K., E. W./ J. B. k.530-543

Powód uprawniony byłby do otrzymania od pozwanej nagrody jubileuszowej za 45 lat pracy 4.09.2018 r. w wysokości 9805, 52 zł brutto (8040, 52 zł netto).

Skapitalizowana renta wyrównawcza za okres 1.02.2014 r. do 31.12.2018 r. należna powodowi wyniosła 44.862, 31 zł, a bieżąca renta wyrównawcza od 1.01.2019 r. wynosi 570 zł. W poszczególnych miesiącach zdarzało się, że wypłacana przez pozwanego kwota renty wyrównawczej była wyższa niż należna.

Minimalne wynagrodzenie miesięczne brutto wynosiło (zgodnie z Obwieszczeniem Prezesa Rady Ministrów):

1680 zł w 2014 r.

1750 zł w 2015 r.

1850 zł w 2016 r.

2000 zł w 2017 r.

2100 zł w 2018 r.

2250 zł w 2019 r.

Powód cierpi na stan po urazie przecięśniowym kręgosłupa w mechanizmie skrętnym w pracy, przewlekły zespół bólowy odcinka szyjnego, piersiowego i lędźwiowo- krzyżowego na tle wielopoziomowych zmian zwyrodnieniowo – dyskopatycznych oraz na chorobę zwyrodnieniową stawów biodrowych ze znacznie ograniczeniem funkcji ruchowej. W momencie wypadku występowały u powoda zmiany o charakterze dyskopatii z uciskiem na korzeń rdzeniowy w odcinku lędźwiowym, a w szyjnym bez ucisku na korzenie rdzeniowe. Podczas wykonywania w kolejnych latach badań stwierdzano dalszy rozwój zmian dyskopatycznych i zwyrodnieniowych związanych z procesem starzenia się. Powód od 1.12.2013 r. jest częściowo niezdolny do pracy w następstwie wypadku przy pracy z dnia 12.02.2001 r., a obecny stan kliniczny powoda nie wynika tylko z urazu przecięśniowego kręgosłupa, bowiem jest następstwem także innych schorzeń samoistnych nie związanych z wypadkiem.

dowód: decyzja ZUS z 10.06.2016 r., ugoda pozasądowa z 7.09.2016 r., pismo z 29.07.2016, akta sprawy VP 641/09 w tym wyroku tut. Sądu z 2.02.2011 r. z uzasadnieniem, wyrok Sądu Okręgowego w Gliwach OZ w Rybniku z dnia 4.06.2009 r. wraz z uzasadnieniem oraz wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 27.11.2009 r. sygn. III APa 27/09 , akta sprawy V P 288/13 w tym wyrok z dnia 11.06.2015 r. wraz z uzasadnieniem oraz wyrok SO w Gliwach OZ w Rybniku z dnia 1.12.2016 r. wraz z uzasadnieniem w sprawie IX Pa 5/16, decyzja ZUS z 16.05.2014 r., wyrok Sądu Okręgowego w Gliwicach OZ w Rybniku z dnia 10.11.2016 r. IX U 1162/14, orzeczenie o niepełnosprawności z 9.12.2014 r., wyrok SR w Wodzisławiu Śl z 10.10.2002 r. IV P 427/01, pisma PUP k. 126, 144, 149, 152; wykaz zarobków pracowników porównawczych k. 128-143,204-219, 422-438; opinia biegłego z zakresu ortopedii k. 243- 249, dyplom, zaświadczenie o ukończeniu kursu, karta wypisowa, opinia z 25.01.2007 r., pismo Naczelnika US k. 146, 405; decyzja ZUS z dnia 25.02.2014 r., pismo ZUS O. w R. k. 175, 407., dokumentacja medyczna (tył akt), wyliczenie nagrody za 45 lat pracy k. 418-421, szczegółowe zasady organizacji i finansowania działalności socjalnej k. 439-521, wyliczenia renty wyrównawczej k. 529-543,548-553, pisma pozwanej k. 569, 570, pismo powoda k. 571-576, pismo z dnia 24.07.2019 r. k. 593

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci ww. dokumentów oraz z opinii biegłego z zakresu ortopedii Z. P., które Sąd uznał za wiarygodne, wzajemnie ze sobą korelujące i rzeczowe, tworzące spójny i logiczny obraz sprawy.

Sąd pomimo pierwotnego dopuszczenia dowodu z opinii biegłych M. W. (1), M. W. (2) i R. H. ostatecznie nie uwzględnił tych dowodów z uwagi na to, że były to opinie sporządzone w innych postępowaniach o odmiennym przedmiocie sprawie, nie było w nich jednoznacznego wykazania związku przyczynowego stanu zdrowia (schorzeń) z wypadkiem przy pracy z dnia 12.02.2001 r., a nadto Sąd powoła w niniejszej sprawie biegłych takiej specjalności.

Sąd ostatecznie nie dopuścił dowodu z opinii biegłego z zakresu rachunkowości (wniosek powoda), gdyż generowałoby to niepotrzebne koszty, a w ocenie Sądu sposób rzetelny wyliczeń niezbędnych dla rozpoznania sprawy dokonał

pozwany. Powód co do zasady nie kwestionował tych wyliczeń, jedynie zarzucając, iż pozwany odlicza od należnych mu kwot 1/2 minimalnego wynagrodzenia. Nie dopuszczony również został dowód z opinii biegłego z medycyny pracy (wniosek pozwanego) albowiem kwestię stanu zdrowia powoda (jego schorzeń) w związku z wypadkiem przy pracy ocenił powołany w sprawie biegły z zakresu ortopedii. Podkreślić przy tym należy, iż w następstwie wniesionych zastrzeżeń do opinii biegłego ortopedy Z. P. Sąd zgodził się (z uwagi na brak możliwości opinii uzupełniającej – okresowe zaprzestanie czynności biegłego) na powołanie drugiego biegłego ww. specjalności (A. K.), ale powód mimo kilkukrotnego wezwania odmówił poddania się badaniu przez tego biegłego, uniemożliwiając tym samym wydanie opinii.

Sąd zważył:

Powództwo częściowo zasługuje na uwzględnienie.

Spór w niniejszej sprawie sprowadzał się do kwestii zasadności żądania przez powoda wyrównania należnej mu od pozwanej renty wyrównawczej za okres od lutego 2014 r. , a także zasądzenia na jego rzecz kwot wynikających ze świadczeń dodatkowych jakie pobrali porównywalni do niego pracownicy pozwanej, w tym również nagród jubileuszowych.

Zgodnie z art. 444 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wynikiłe z tego powodu koszty. Na żądanie poszkodowanego zobowiązany do naprawienia szkody powinien wyłożyć z góry sumę potrzebną na koszty leczenia, a jeżeli poszkodowany stał się inwalidą, także sumę potrzebną na koszty przygotowania do innego zawodu (§ 1). Jeżeli poszkodowany utracił całkowicie lub częściowo zdolność do pracy zarobkowej albo jeżeli zwiększyły się jego potrzeby lub zmniejszyły widoki powodzenia na przyszłość, może on żądać od zobowiązanego do naprawienia szkody odpowiedniej renty (§ 2).

Na podstawie art. 361 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła (§ 1). W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono (§ 2).

Ugruntowane orzecznictwo Sądu Najwyższego wskazuje, iż podstawę ustalenia wysokości renty wyrównawczej, jeżeli wypadek przy pracy nie spowodował całkowitej niezdolności do pracy, a jedynie ograniczenie możliwości zarobkowych pracownika, stanowi wysokość spodziewanego wynagrodzenia, pomniejszonego o wynagrodzenie, które pracownik może uzyskać wykorzystując ograniczoną zdolność do pracy, bez względu na aktualną sytuację na rynku pracy.

Jak stanowi przepis art. 907 § 2 k.c. jeżeli obowiązek płacenia renty wynika z ustawy, każda ze stron może w razie zmiany stosunków żądać zmiany wysokości lub czasu trwania renty, chociażby wysokość renty i czas jej trwania były ustalone w orzeczeniu sądowym lub w umowie.

W procesach o zmianę wysokości renty wyrównawczej zachodzi związenie prawomocnym wyrokiem przyznającym tę rentę w zakresie zasady odpowiedzialności dłużnika i stopnia tej odpowiedzialności, w tym przyczynienia się poszkodowanego do szkody, w określonym tym wyrokiem rozmiarze.

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie doszło do zmiany stosunków, która uzasadniałaby podwyższenie wysokości renty wyrównawczej zasądzonej już na rzecz powoda, poprzez jej wyrównanie za okres od lutego 2014 r.. Przy czym z uwagi na stwierdzoną u powoda jedynie częściową niezdolność do pracy spowodowaną przedmiotowym wypadkiem przy pracy koniecznym było uwzględnienie przy wyliczeniu wysokości uzyskiwanego przez powoda w tym okresie przychodu również hipotetycznego 1/2 minimalnego wynagrodzenia za pracę w kwocie netto. Nietrafnym jest stanowisko powoda, że nie powinien mieć doliczanej do swojego przychodu ww. kwoty, bo ma orzeczoną całkowitą niezdolność do pracy. Stwierdzona w innych postępowaniach powoda całkowita niezdolność do pracy dotyczyła innych świadczeń i inne były kryteria jej ustalania, a ponadto nie pozostaje to w sprzeczności z ustaleniami Sądu w niniejszej sprawie, bowiem jak wskazał biegły Z. P. aktualny stan zdrowia powoda może uzasadniać taką ocenę ale ta

całkowita niezdolność do pracy wynika z ogólnego stanu zdrowia (wszystkich schorzeń powoda), a nie ma związku tylko z wypadkiem przy pracy. Jedynie tylko tego rodzaju konstatacja uzasadniałaby słuszność stanowiska powoda w tym zakresie. Powód -mimo ciężącego na nim obowiązku dowodowego- nie wykazał w toku postępowania takiego związku, tj. nie przedstawił żadnego skutecznego dowodu, dla wykazania, że jego stan zdrowia pogorszył się w związku z następstwami wypadku przy pracy i nie podważył skutecznie opinii ww. biegłego w tym zakresie. Co prawda Sąd po wniesionych przez powoda zastrzeżeniach do opinii tego biegłego dopuścił dowód z opinii drugiego biegłego z zakresu ortopedii, ale nie uczynił tego dlatego że ocenił opinię negatywnie ale z powodu tego aby nie narazić się na zarzut i znaleźć potwierdzenie wniosków w kolejnej opinii. Powód ze stworzonej możliwości jednak nie skorzystał, kilkakrotnie odmawiając poddaniu się badaniu przez biegłego, czym w ocenie Sądu de facto przyznał rację wnioskowi sformułowanemu przez biegłego P.. Powód powinien zatem w przedmiotowym okresie czynić starania o podjęcie pracy w ramach ograniczonych zdolności zarobkowych.

Dla wysokości przychodu uzyskiwanego przez porównywalnych pracowników bez znaczenia pozostaje wartość przyznanych im posiłków profilaktycznych, których nie otrzymał powód oraz uprawnienie powoda do otrzymania świadczeń z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych związanych z wypoczynkiem.

Na podstawie przepisu art. 232 zd. pierwsze k.p. pracodawca jest obowiązany zapewnić pracownikom zatrudnionym w warunkach szczególnie uciążliwych, nieodpłatnie, odpowiednie posiłki i napoje, jeżeli jest to niezbędne ze względów profilaktycznych. Zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 28 maja 1996 r. w sprawie profilaktycznych posiłków i napojów (Dz.U. z 1996 r., Nr 60 poz. 279) posiłki i napoje wydawane są pracownikom w dniach wykonywania prac uzasadniających ich wydawanie (§ 6 ust. 1), a pracownikom nie przysługuje za nie ekwiwalent pieniężny (§ 8). Jeżeli zatem powód nie wykonywał w rzeczywistości pracy, podczas której należą się posiłki i napoje profilaktyczne, nie jest uprawniony do ich otrzymania bądź wypłaty ekwiwalentu.

Co do uprawnień powoda do świadczeń z ZFŚS, Sąd Rejonowy podzielił stanowisko wyrażone w piśmie Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej z dnia 17 lutego 2011 r., znak SPS-023-20599/11, iż świadczenia socjalne nie mają charakteru roszczenia i należności, gdyż są zależne jedynie od potrzeb, sytuacji socjalnej osoby uprawnionej, wielkości środków funduszu przeznaczonych na dany rodzaj świadczeń, a także spełniania formalnych kryteriów przy ubieganiu się o świadczenia socjalne. Tym samym, przyjęć należy stanowisko pozwanej, iż świadczenia te nie są wypłacane automatycznie, lecz na wniosek uprawnionego i po udokumentowaniu spełniania określonych przesłanek. Jednakże, powód nie wykazywał aby zwrócił się do pozwanej o wypłatę tych świadczeń w odpowiedniej formie (w tym aby złożył oświadczenie o dochodach rodziny), a także aby spełnił przesłanki do ich otrzymania. Powód jako rencista jest ewentualnie uprawniony do otrzymania świadczeń z ZFŚS przysługujących emerytom i rencistom, które stanowią świadczenia odmienne od dofinansowania „wczasów pod gruszą” przysługującego jedynie pracownikom.

Powód uprawniony byłby do otrzymania od pozwanej nagrody jubileuszowej za 45 lat pracy 4.09.2018 r. w wysokości 9805, 52 zł brutto (8040, 52 zł netto). Z kolei skapitalizowana renta wyrównawcza za okres 1.02.2014 r. do 31.12.2018 r. należna powodowi wynosi 44.862, 31 zł, a bieżąca renta wyrównawcza od 1.01.2019 r. wynosi 570 zł. Strona pozwana na zawarcie ugody na powyższe kwoty wyraziła gotowość w piśmie z dnia 30.09.2019 r. Odsetki od zasądzonych kwot ustalono zgodnie z art. 481 § 1 kc w zw. z art. 300 kp, mając na uwadze, iż raty renty wyrównawczej miały określony w miesiącu dzień wymagalności (11-ty) a inne świadczenia również konkretne daty. Z kolei w przypadku nagrody jubileuszowej datą w której powinna być kwota tej nagrody wypłacona był dzień 4.09.2018 r. (pkt 1- 3 sentencji).

Zasadny okazał się zarzut strony pozwanej powagi rzeczy osądzonej w zakresie roszczenia o nagrodę z tytułu dnia górnik i nagrody rocznej za 2013 r., nagrody jubileuszowej za 40 lat pracy oraz o dofinansowanie wypoczynku za 2013 r. Powyższe roszczenia były już bowiem przedmiotem rozpoznania przez tut. Sąd w prawomocnie zakończony sprawie o sygn. VP 288/13. Niezasadnym również okazały się kwoty skapitalizowanej renty wyrównawczej oraz renty bieżącej ponad ww. ustalone kwoty (pkt 4 sentencji).

Mając na uwadze okoliczności sprawy Sąd uznał- na podstawie art. 102 kpc- za zasadne odstąpienie od obciążania stron kosztami postępowania (pkt 5).